

16. 8. 2026

20. NEDEĽA CEZ ROK

Apoštol

Informačný list

IX.ročník/33/2026

Rímskokatolíckej farnosti sv. Ondreja, Košice

Dobrovoľný príspevok

16. 8. 2026

20. NEDEĽA CEZ ROK

Slovo života

„Velebí moja duša Pána.“ (Lk 1, 46)

V prvej kapitole svojho evanjelia nám Lukáš ponúka jedinu pasáž Nového zákona, v ktorej sú hlavnými postavami dve ženy, Mária a Alžbeta.

Alžbeta žila v dedine neďaleko Jeruzalema, asi 150 km od Nazareta. Hneď po tom, ako dostala od anjela zvesť, že sa stane matkou Ježiša (Lk 1,26-38), sa vydala na túto dlhú cestu k Alžbete. Nepoznáme podrobnosti z jej cesty, vieme len to, že sa ponáhľala do hôr. Prečo tam však išla?

Mária sa tam ide podeliť o svoju radosť s tou, ktorá rovnako ako ona dostala od Boha milosť očakávať syna, a takisto aby jej bola nablízku a pomáhala jej počas posledných mesiacov tehotenstva. Je to príbeh dvoch žien, dvoch neuveriteľných materstiev. Kto by ju mohol pochopiť lepšie ako Alžbeta a súčasne sa s ňou podeliť o túto skúsenosť. Z tohto stretnutia sa zrodil chválospev Magnifikat.

„Velebí moja duša Pána.“

„Jej slová sú vyjadrením veľkej lásky a živej radosti, čo vysvetľuje, prečo sa jej duša a život povznášajú v duchu. Mária nehovorí: Ja velebím Boha, ale moja duša; akoby chcela povedať: celý môj život a všetky moje zmysly sú akoby podpierané Božou láskou“, píše Martin Luther vo svojom komentári k chválospevu Magnifikat.

Sloveso „velebiť“, uznávať veľkosť, odhaľuje pocit radosti vyvolaný zistením, že Boh je väčší, než by sa očakávalo. Táto

radosť sa odráža v hlbokkej pokore, hlbokom pociťovaní vďačnosti a uznania.

Ako zdôrazňuje Ermes Ronchi, „Magnifikat je evanjelium Márie, jej dobrá zvesť, ktorá oslovuje všetky generácie.“ Dievča z Nazareta desaťkrát vyjadruje, čo Pán vykonal: „... zhladal... ukázal silu... rozptýlil... povýšil... nakrmil...“, znie to ako nové desatoro, nových desať prikázaní, ktoré obracajú naruby logiku sveta.

Spontánne sa môžeme pýtať: Zachovali sme si v našom každodennom živote a modlitbe postoj žasnúť a obdivovať to, čo Boh vykonal a naďalej koná? Bez otvorenosti pre nové veci a jeho prekvapenia, bez úžasu, sa viera stáva unavenou modlitbou, ktorá postupne zhasína a stáva sa určitým spoločenským zvykom.

„Velebí moja duša Pána.“

Máriin spev nie je len intímnu modlitbou chvály, ale prorockou chválou, vyznačuje sa neustálym odvolávaním sa na úryvky z Písma a súčasne ukazuje smerovanie dejín podľa Božieho srdca. Chváliť ho znamená postaviť sa na stranu malých, veriť, že svet sa môže a musí zmeniť.

Slová tohto spevu nás pozývajú pochopiť Božie spásnosť pôsobenie v našich osobných aj spoločenských dejinách, počnúc vlastnou osobnou skúsenosťou až po všeobecnú, od prítomného okamihu až po nové nebesia a novú zem, ktoré sociálna revolúcia evanjelia otvára.

„Velebí moja duša Pána.“

Tieto slová vyzývajú aj nás, aby sme zo

Pondelok 17.8.	féria	Podhradová	18:00	+ Jozef
		Rozália	16:00	ZBP pre Rolanda s rodinou
Utorok 18.8.	féria	Podhradová	18:00	Poďakovanie za zdravie Dariny
		Rozália	16:00	+ Viliam
Streda 19.8.	féria	Podhradová	18:00	+ Viktor
		Rozália	16:00	+ Michal
Štvrtok 20.8.	Sv. Bernarda, opáta a učiteľa Cirkvi, spomienka	Podhradová	18:00	+ Michal
		Rozália	16:00	+ Oľga
Piatok 21.8.	Sv. Pia X., pápeža, spomienka	Podhradová	18:00	+ Eugen
		Rozália	16:00	ZBP pre Júliu
Sobota 22.8.	Sv. omša s nedeľnou platnosťou	Podhradová	18:00	+ Ondrej (Šestina)
Nedeľa 23.8.	21. NEDEĽA CEZ ROK	Podhradová	8:00	+ Jolana – 1. výročie
			9:00	ZBP Mária, Anna, Helena
			10:00	ZBP pre Karela
		Horný Bankov	14:15	
		Rozália	15:15	ZBP pre o. Romana

Farár : JCDr. Marek Ondrej, PhD.

prokurátor, advokát Apoštolského Tribunálu Rímskej Roty

Kaplán : ThLic. Roman Haško, PhD.

Duchovný otec : doc.ThDr.Radoslav Lojan, PhD.

Dekan Teologickej fakulty v Košiciach

Cesta pod Hradovou III/3037, 040 01, Košice

PO - PIA : od 16:45 - do 17:15

0948 29 06 07 , www.svondreja.sk

farnostsvondreja@gmail.com

Farská kancelária

Pastoračného centra

SK49 0900 0000 0050 4443 9501

Milodar je možné

poslať na účet

Farnosti sv. Ondreja, apoštola

SK43 0900 0000 0050 4444 0094

Bankový účet Kaplnky sv. Rozálie

SK17 0900 0000 0051 1082 0766

Horný Bankov

SK19 0900 0000 0051 1082 1603

Na pomoc pre ukrajinských utečencov SK76 0900 0000 0051 6482 2126

svojho života urobili živú chválu, aby sme každodenne vnímali „veľké veci“, aby sme pripojili svoj hlas k Máriinu a spolu hlásali, že Boh je verný, jeho milosrdenstvo trvá z pokolenia na pokolenie a jeho kráľovstvo spravodlivosti a lásky sa už medzi nami naplňa.

Chiara Lubichová zachytila tento revolučný rozmer Máriinho chválospevu v liste mladým:

Byť prameňom pre druhých

Viacerí cirkevní otcovia počnúc Origenom interpretovali verš z Jánovho evanjelia – „z jeho vnútra potečú prúdy živej vody“ (Jn 7, 38) – tak, že sa vzťahuje na samotného veriaceho, aj keď v dôsledku skutočnosti, že on sám pije z Krista. Cieľom zjednotenia s Kristom preto nie je len uhasenie vlastného smädu; má nás zároveň urobiť prameňom živej vody pre druhých. Origenes tvrdil, že Kristus naplnia svoj prísľub tým, že z nás necháva vyvierať prúdy vody: „Duša človeka, ktorý je stvorený na Boží obraz, v sebe môže niesť studne, pramene a rieky, a takisto ich môže vylievať.“

Svätý Ambróz odporúčal piť z Krista, „aby sa v tebe rozhojnil prameň vody, ktorá prýšti do večného života“. A Marius Victorinus bol presvedčený, že Duch Svätý sa daríva s takou hojnosťou, až sa ten, „kto ho prijíma, stáva lonom, z ktorého tečú rieky živej vody“. Svätý Augustín hovoril, že riekou, ktorá pramení vo veriacom človeku, je dobrotivosť. Svätý Tomáš Akvinský zdôraznil túto myšlienku tvrdením, že ak sa niekto „ponáhľá odovzdať druhým rôzne dary milosti, ktoré prijal od Pána, z jeho lona prýšti živá voda“.

Ak totiž „obeta kríža prinesená s milujúcim a poslušným duchom predstavuje hojné a nekonečné zadostučinenie za viny ľudského pokolenia“, potom Cirkev, zrodená z Kristovho Srdca, v každom čase a na každom mieste predlžuje a sprostredkúva účinky jediného výkupného utrpenia, ktoré vedú ľudí k priamemu spojeniu s Pánom.

Cirkev chápe prostredníctvom Márie ako orodovníčky a matky len „ako účasť na tomto jedinom zdroji, ktorým je prostredníctvom Krista“, jediného Vykupiteľa, a „Cirkev bez váhania priznáva Márii toto podriadené poslanie“.

„Prečítajte si Magnifikat a nájdete v ňom prvú a najsilnejšiu stránku z kresťanskej sociálnej náuky. Kto a kedy ju v plnosti realizuje?“

Otázka zostáva otvorená a je výzvou pre každého z nás. Božie pôsobenie by nemalo zostať ohraničené na intimitu srdca, musí sa prejavovať vo vzťahoch, v spoločnom živote, v osude budúcich generácií.

Spracovala Patrizia Mazzolová a tím Slova života.

Úcta k Máriinu Srdcu neuberá nič jedinej adorácii Kristovho Srdca, ale ju stimuluje: „Máriino materské poslanie voči ľuďom však nijako nezatieňuje ani nezmenšuje Kristovo jediné prostredníctvo, ale ukazuje jeho moc.“ Vďaka nesmiernemu prameňu, ktorý prýšti z Kristovho otvoreného boku, sa Cirkev, Mária i všetci veriaci rozličným spôsobom stávajú kanálmi, cez ktoré prúdi živá voda. Sám Kristus takto cez našu malosť zjavuje svoju slávu.

Bratstvo a mystika

Svätý Bernard povzbudzoval do zjednotenia s Kristovým Srdcom, pričom využíval bohatstvo tejto úcty na pozvanie zmeniť život tak, aby sa zakladal na láske. Domnieval sa, že je možné dosiahnuť premenu citového prežívania, zotročeného pôžitkami, no toto oslobodenie sa neudeje slepou poslušnosťou voči nejakému príkazu, ale odpoveďou na sladkosť Kristovej lásky.

Zlo sa prekonáva dobrom, nad zlom sa víťazí rastom v láske: „Miluj teda Pána Boha láskou celého svojho srdca, miluj ho všetkou pozornosťou a záujmom rozumu, miluj ho zo všetkých síl. Neboj sa zomrieť z lásky k nemu. Nech je Pán Ježiš sladký a nežný tvojim citom zoči-voči príjemným, no ničivým vábeniam telesného života. Nech sladkosť premôže sladkosť, ako sa vybíja klin klinom.“

Krása prosby o odpustenie

Dobrý úmysel nestačí. Nevyhnutná je vnútorná dynamika túžby, ktorá vyvolá vonkajšie dôsledky. V princípe platí: „Aby bolo zadostučinenie kresťanské, aby sa dotklo srdca poškodenej osoby a aby nebolo len jednoduchým úkonom zámennej spravodlivosti, musia byť splnené dva

náročné predpoklady – uznanie viny a prosba o odpustenie. Práve z úprimného uznania bolesti, ktorú sme spôsobili bratovi, z hlbokého a opravdivého pocitu, že sme zranili lásku, sa rodí túžba po náprave“.

Netreba si myslieť, že uznať svoj hriech pred inými, je niečo degradujúce alebo že to poškodzuje našu ľudskú dôstojnosť. Naopak, znamená to, že prestaneme klamať samých seba, že vnímame svoju minulosť takú, aká naozaj je, poznačenú hriechom, najmä ak sme ublížili svojim bratom: „Vzniesť obvinenie voči sebe samému je súčasťou kresťanskej múdrosti. To sa páci Pánovi, pretože Pán prijíma skrúsené srdce.“

Súčasťou ducha zadostučinenia je návyk prosiť bratov a sestry o odpustenie, čo je uprostred našej krehkosti prejavom veľkej šľachetnosti. Prosba o odpustenie je cestou k uzdraveniu vzťahov, pretože „nanovo otvára dialóg a ukazuje vôľu obnoviť puto bratskej lásky. Dotýka sa bratovho srdca, dodáva mu útechu a vzbudzuje v ňom ohotu prijať prosbu o odpustenie.“ Preto „ak sa aj nedá úplne napraviť nenapraviteľné, môže sa nanovo zrodiť láska, ktorá urobí zranenie znesiteľným“. Srdce schopné skrúsenosti môže rásť v bratskosti a solidarite, pretože „kto neplače, upadá a vnútorne starne, ale kto je schopný najjednoduchšej dôvernej modlitby, ukotvenej v adorácii a otvorenosti Božiemu dotyku, ten dozrieva. Čoraz menej sa viaže na seba a viac na Krista, a stáva sa

chudobným v duchu. Človek schopný skrúsenosti „sa nehnevá a nepohoršuje pre zlo, ktoré spáchali jeho bratia, ale plače pre ich hriechy. Nastáva u neho obrat, keď prirodzenú tendenciu byť zhovievavý k sebe a neúprosný k druhým nahradí jej opakom – vplyvom Božej milosti sa stáva tvrdým voči sebe a milosrdným k iným“.

Zadostučinenie: predĺženie pôsobenia Kristovho Srdca

Naša spolupráca môže dovoliť Božej moci a láske šíriť sa v našom živote, zatiaľ čo odmietanie alebo ľahostajnosť tomu môžu prekážať. Môžeme však povedať, že nám nechal priestor pre slobodnú spoluprácu s jeho Srdcom. Je realitou, že naše odmietnutie ho zastavuje v túžbe darovať sa, a naopak naša dôvera a sebaobetovanie mu otvárajú priestor, ponúkajú mu cestu, ktorou sa jeho láska môže šíriť bez prekážok. Naše odmietnutie a ľahostajnosť okliešťujú účinky jeho moci a plnosť jeho lásky v nás. Ak vo mne nenachádza dôveru a otvorenosť, potom – pretože to tak sám chcel – jeho láska nemá jedinečným a neopakovateľným spôsobom presah do môjho života, ani do sveta, v ktorom ma povolal sprítomňovať ju. A to nie je dôsledok jeho krehkosti, ale práve jeho nekonečnej slobody, paradoxnej moci a dokonalej lásky ku každému jednému z nás. Keď sa Božia všemohúcnosť prejavuje v slabosti našej slobody, „iba viera ju môže rozoznať“.

zdroj : Encyklika svätého otca Františka DILEXIT NOS o ľudskej a božej láske Srdca Ježiša Krista

FARSKÉ OZNAMY

- Spovedanie: **v pondelok, v utorok a v piatok** od 17:15, **vo štvrtok a v sobotu** od 17:30.
- Adorácia: **v pondelok, v utorok a v piatok** od 17:15, **vo štvrtok** do 19:00.
- Farská kancelária je počas prázdnin zatvorená, potrebné záležitosti vybavíte s kňazom po večernej sv. omši v pracovných dňoch. Ďakujeme.

Dnes popoludní o 14:15 je odpustová slávnosť Nanebovzatia Panny Márie na Hornom Bankove. Srdečne Vás všetkých pozývame.

V dnešnú nedeľu je 3. nedeľa v mesiaci, pri sv. omšiach je zbierka na výstavbu Pastoračného centra.

Za všetky Vaše milodary Vám vopred ďakujeme a vyslovujeme úprimné Pán Boh zaplatí!

Veľmi ďakujeme všetkým darcom, ktorí finančne podporujú našu farnosť a pastoračné centrum!